

ORDENANÇA FISCAL NÚMERO 19

ODENANÇA GENERAL REGULADORA DELS PREUS PÚBLICS

Article 1

L'establiment, fixació, gestió i cobrament dels preus públics es regeixen pel Capítol VI del Títol I de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i altres normes concordants sobre Hisendes Locals i, supletòriament, per la Llei 8/1989, de 15 d'abril, en allò que no preveuen els textos anteriors, són d'aplicació les previsions d'aquesta ordenança.

Article 2

Tenen consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfan per la prestació de serveis o la pràctica d'activitats administratives de competència municipal quan no hi concorrin cap de les circumstàncies següents:

- a) Que no siguin de sol·licitud o recepció voluntària pels administrats. A aquests efectes no es considerarà voluntària la sol·licitud la recepció per part dels administrats:
 - Quan venguin imposada per disposicions legals o reglamentàries.
 - Quan els béns, serveis o activitats requerits siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.
- b) Que no es prestin o realitzin pel sector privat, estigui o no establerta la seva reserva a favor del sector públic conformement vigent.

Article 3

Estan solidàriament obligats al pagament:

- A) Els qui han de sol·licitar la llicència per a la prestació del servei sempre que no s'esdevingui la circumstància prevista en el paràgraf 2 de l'article 8.
- B) Els qui utilitzen els serveis o activitats pels quals cal satisfer els preus públics, encara que no hagin demanat la corresponent llicència o prestació.

Article 4

No estan obligats al pagament de preus públics les administracions públiques per als aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que exploten directament i per a tots els que immediatament interessen la seguretat ciutadana.

Article 5

pagament de preus públics per serveis efectuats i no prèviament autoritzats o que ultrapassessin els límits de l'autorització, no comporten la legalització de les prestacions no autoritzades i és compatible amb la suspensió de la prestació del servei i amb les sancions o altres mesures que corresponguin.

Article 6

L'obligació de pagar el preu públic neix amb l'inici de la prestació del servei o la pràctica de l'activitat.

També neix l'obligació en el moment d'utilitzar un servei públic, encara que no hagi estat autoritzat.

Article 7

L'Ajuntament podrà exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial. Quan, per causes que no són imputables al pagament obligat del preu, el servei públic o l'activitat administrativa no es presti o no es practiqui, l'import esmentat es retornarà a qui ha fet el dipòsit.

Article 8

Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general.

Si hom no ho hagués establert explícitament, en cas que es tracti de prestació de serveis de tracte successiu, el seu venciment serà l'últim dia del trimestre natural; en qualsevol altre supòsit, si el cobrament s'ha d'efectuar per ingrés directe, el venciment es produeix en el moment de la notificació; en altres casos en el moment del requeriment del pagament.

Article 9

L'administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries per conèixer el grau real d'utilització del servei i pot, així mateix, fer les comprovacions oportunes.

En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índexs adients.

Article 10

L'administració municipal pot suspendre, salvat que existeixin normes específiques que ho prohibeixin, la prestació quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan s'obstaculitzin les comprovacions, o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preus acreditats.

Article 11

Quan els preu no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui l'administració municipal pot exigir; a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, una vegada hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

Article 12

Al cap de sis mesos del venciment, l'Ajuntament pot exigir les quantitats que es deuen per via de constrenyiment. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació de debit corresponent i la justificació d'haver-se intentat el cobrament o haver-se fet el seu requeriment.

Article 13

L'establiment i la fixació dels preus públics correspon al Ple sense perjudici de les seves facultats de delegació en la Comissió de Govern, de conformitat amb l'article 26.2 b de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.

Els acords adoptats seran immediatament executius, llevat que s'acordi que la seva exigibilitat es produeixi amb una data posterior, i s'esposaran al públic en el Tauler municipal d'anuncis i en el BOIB. Contra els mateixos, caldrà interposar recurs de reposició en el termini d'un mes, previ al contenciós administratiu.

Llevat que expressament s'indiqui el contrari, les tarifes dels preus públics no comprenen l'impost sobre el valor afegit (IVA), que s'hi farà repercutir d'acord amb la normativa que el regula.

Article 14

L'import dels preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats ha de satisfer, com a mínim, el cost del servei prestat o l'activitat practicada.

Article 15

Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que ho aconsellin, l'Ajuntament pot fixar preus públics per sota dels límits previstos en els dos articles anteriors. Si es tracte de preus públics per la prestació de serveis o la pràctica d'activitats, cal consignar en els pressupostos municipals les dotacions oportunes per a la cobertura de la diferència resultant, si existia.

Article 16

Les tarifes es poden graduar per les raons esmentades en l'article anterior, inclosa la falta de capacitat econòmica, a part d'aquelles que es deriven de les conveniències del mateix servei (com la quantia, etc.) i es pot arribar, en casos justificats, a la gratuïtat del servei o l'aprofitament,

Article 17

En tot expedient d'ordenació de preus públics ha de figurar l'estudi econòmic corresponent.

Article 18

No es podran exigir preus públics per a cap dels serveis o activitats següents:

- A) Abastament d'aigua en fonts públiques.
- B) Enllumenat de vies públiques.
- C) Vigilància pública general.
- D) Protecció civil.
- E) Neteja de la via pública.
- F) Ensenyament en els nivells d'educació pre-escolar i educació general bàsica.

Article 19

Aquesta ordenança començarà a regir a partir del primer de gener de 2002 i continuarà en vigor mentre no s'acordin la seva modificació o derogació.

Diligència

Per fer constar que aquesta ordenança, que consta de 19 articles, va ser aprovada per l'Ajuntament Ple en sessió de dia 24 de setembre de 2001.

ANNEXOS

1. PREUS PÚBLICS PER A LA UTILITZACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES MUNICIPALS

Pistes de tennis	Quota
Sense llum	100 pts / 0,60 €
Amb llum	300 pts / 1,80 €

2. PREU PÚBLIC PER A LA PRESTACIÓ DEL SERVEI D'ESTADA TEMPORAL A LA RESIDÈNCIA SOCIAL DE PORRERES

Cost plaça		
	DIA	MES
PREU	4.590 pts / 27,59 €	137.700 pts / 827,59 €

L'aportació màxima que s'exigeix al beneficiari, serà el cost de la seva estada.

Si els ingressos de l'usuari no arriben per cobrir el cost total d'aquestes tarifes els usuaris satisfaran un preu públic corresponent al 80% dels seus ingressos econòmics.

(S'entén per ingressos econòmics: les pensions, les rentes de capital moble o immoble o qualsevol altre que pugui tenir).

Quota a satisfer:

- Si la renda disponible és igual o major que el cost es pagarà el cost total.

$$R.D. \geq C = C$$

- Si la renda disponible és menys que el cost es pagarà el 80 % dels ingressos.

$$R.D. \leq C = 80 \% R.D.$$